Jezus błogosławi dzieci

„Kto nie przyjmuje królestwa Bożego jak dziecko, nie wejdzie do niego”.

Ewangelia według św. Marka 10, 15.

Myśląc o dziecku, najczęściej zastanawiamy się, co możemy mu dać, czego je nauczyć, jakiej wskazówki udzielić, aby bezpiecznie mogło wkroczyć w dorosłe życie. Tymczasem Pan Jezus zdaje się odwracać sytuację. Stawia przed nami dziecko i wyznacza nam zadanie uczenia się od dzieci tego, jak przyjmować królestwo Boże.

Czego zatem możemy nauczyć się od dzieci, które są ważną częścią naszej parafialnej wspólnoty?

Dziecko czuje się zależne od rodziców. Młody człowiek w naturalny sposób zdaje sobie sprawę, że jest słaby, bezbronny, że potrzebuje opieki starszych, dlatego z ufnością, a jednocześnie bez skrępowania prosi swoich opiekunów o potrzebne rzeczy i powierza im swoje problemy. Zachowanie dziecka jest wyznacznikiem, jak powinna wyglądać nasza postawa wobec Pana Boga. Dzieci uczą nas ufności, umiejętności zawierzenia, uświadamiają nam, że sami w wielu kwestiach nie damy sobie rady. Jest to zachęta dla nas, aby odważnie przedstawiać Ojcu w niebie wszelkie prośby, z niezachwianą pewnością otrzymania daru. Podobnie jak dzieci, tak i my nie zawsze otrzymujemy dokładnie to, o co prosimy, ale dostajemy dar dla nas najlepszy.

Dziecko, chociaż czasem nie zdaje sobie z tego sprawy, jest nieustannie obdarowywane przez swoich rodziców. Jest to dar bezinteresowny, bo miłość rodziców jest darmowa. Dzieci uczą nas także nieustannego odkrywania tego, jak wiele każdego dnia otrzymujemy od Pana Boga. „On niczego nam nie zabiera, z niczego nas nie okrada, niczego nas nie pozbawia. W Nim jest jedna wielka pasja czynienia nas szczęśliwymi”[1]. Ważnym elementem Bożego obdarowania jest to, że nie musimy na Jego miłość zasługiwać. Miłość Boga jest dla nas zawsze bezinteresownym darem, „a nie czymś, na co musimy sobie zapracować”[2].

Niech zatem każde dziecko spotykane w naszej wspólnocie parafialnej będzie dla nas przypomnieniem, że my także jesteśmy wezwani do tego, aby stać się jak ufne dzieci względem naszego Ojca w niebie.

ZADANIE

- W tym tygodniu dziękuj w sposób szczególny za wszystkie dary, jakimi Cię Pan Bóg obdarza każdego dnia. Z ufnością powierzaj Mu swoje codzienne troski.

[1] G. RYŚ, *Klucz do ewangelii św. Marka*, Kraków 2024, s. 201.
[2] Tamże, s. 200.